

Cuprins

Scufița Roșie, după Frații Grimm.....	5
Printesa și bobul de mazăre, după Hans Christian Andersen.....	9
Bucle-Aurii și cei trei ursuleți, după Robert Southey.....	11
Rumpelstiltskin, după Frații Grimm.....	13
Motanul încălțat, după Charles Perrault.....	17
Cenușăreasa, după Charles Perrault.....	22
Rapunzel, după Frații Grimm.....	25
Baba Iaga, după un basm rusesc.....	29
Zâna, după Charles Perrault.....	34
Turtița năzdrăvană, după un basm rusesc.....	37
Ursul păcălit de vulpe, după Ion Creangă.....	41
Punguța cu doi bani, după Ion Creangă.....	44
Balaurul cel cu șapte capete, după Petre Ispirescu.....	48
Boierul și Păcală, după Ioan Slavici.....	53
Cocoșul și vulpea, poveste populară.....	55
Măgarul și lupul, poveste populară.....	57
Furnica și porumbea, după Lev Tolstoi.....	58
Mănunchiul de nuiete, după Esop.....	59
Nastratin pune luna la loc pe cer, după Anton Pann.....	60
Mărinimie, de Emil Gârleanu.....	61
Când stăpânul nu-i acasă!, de Emil Gârleanu.....	62
Papucii gănsacului.....	64
Legenda rândunicii.....	65
Legenda bradului.....	66
Mărțișorul.....	68
Cartea cu ochi albaștri, de Marcela Peneș.....	69
La școală, de Marcela Peneș.....	70
Zile de toamnă, de George Coșbuc.....	71
Toamna, de Octavian Goga.....	72
Săniuța, de George Coșbuc.....	73
Pace, de Octavian Goga.....	74
Crăciunul copiilor, de Octavian Goga.....	76
Iepurele, de George Topîrceanu.....	77
Primăvara, de George Topîrceanu.....	79
April, de Ștefan Octavian Iosif.....	81
De Paști, de Ion Pillar.....	82
Mama mea, de Lidia Batali.....	83
Zi de vară, de George Topîrceanu.....	84
La bunici, de Marcela Peneș.....	86
Câți ca voi!, de George Topîrceanu.....	87
Lupul, de George Coșbuc.....	88
Somnoroase păsărele..., de Mihai Eminescu.....	90
Vacanța, de Marcela Peneș.....	91
Ghicatori.....	92
Proverbe.....	95

Scufița Roșie

după Frații Grimm

A fost odată ca niciodată o fetiță cum nu se poate mai dulce și mai Azvăpăiată. Oricine o vedea nu putea să nu o îndrăgească pe dată. Dar cel mai mult o iubea bunica ei, care nu știa ce daruri să-i mai facă. Odată, bunicuța i-a dăruit o scufiță de catifea roșie și, pentru că fetiței îi ședea foarte bine și nu mai voia cu niciun chip să poarte altceva pe cap, toată lumea a început să-i spună Scufița Roșie.

Într-o zi, mama ei i-a zis:

— Scufița Roșie, ia bagă-n coșuleț cozonacul ăsta și o sticlă cu vin. Du-i-le bunicuței. Este bolnavă și slăbită și trag nădejde că o vor ajuta să se mai întremeze. Dar ai grijă, scumpa mamei, pleacă din vreme, să nu te apuce căldura amiezii pe drum. Și umblă cu băgare de seamă, mergi numai pe drumul știut și nu te abate nicio clipă de la el. Iar când ajungi la bunicuța, nu uita să-i dai binețe cum se cuvine.

— Așa am să fac, măicuță! a promis fetița, făcându-i cu mâna la plecare.

Bunica locuia în pădure, cam la vreo jumătate de ceas depărtare de sat.

De cum a intrat Scufița Roșie în desișul codrului, numai ce i-a ieșit înaintea lupul. Fetița nu știa însă ce lighioană e aceasta și nu s-a temut deloc când l-a văzut.

— Bună ziua, Scufița Roșie! i-a zis lupul.

— Bună să-ți fie inima, lupule.

— Încotro ai pornit așa de dimineață, Scufița Roșie?

— Ia, până la bunicuța!

— Și ce duci acolo, în coș?

— Niște cozonac și o sticlă cu vin. I le duc bunicii, care-i bolnavă și slăbită, ca să mănânce și să-și vină în puteri.

— I-auzi... aha... Dar unde stă bunica ta, Scufița Roșie?

— Păi, colo, în pădure! Cum ajungi sub cei trei stejari, ai și dat de casa ei, iar ceva mai la vale e un aluniș, i-a răspuns Scufița Roșie.

Lupul și-a zis în sinea lui: „Tare fragedă trebuie să fie fetița asta! Ce mai îmbucătură pe cinste ar fi, zău așa! Cu mult mai gustoasă decât baba! Dar e vorba că trebuie să fiu șiret și să ticluiesc în așa fel lucrurile ca să pun mâna pe amândouă...”

A mai mers lupul o bucată de drum alături de Scufița și deodată a început să-i spună cu glas mieros:

— Scufița Roșie, ia te uită ce flori frumoase strălucesc în jurul tău! Și tu nici n-ai habar și nu te uiți deloc la ele... Ba mi se pare că n-auzi nici ce dulce cântă păsărelele! Mergi pe drum așa posacă, și e atât de plăcut să hoinărești și să zburzi prin pădure, e atâta veselie! Ce-ar fi să zburzi și tu, că e timp berechet!

Scufița Roșie a ridicat privirea și, când a văzut cum jucau razele soarelui printre crengile copacilor, când a privit mai cu luare-aminte la florile care creșteau pretutindeni, și-a spus încântată: „Mare bucurie i-aș face bunicii dacă i-aș duce și-un buchet de flori proaspete! Am destul timp, nu mi-e teamă c-am să întârzii!”

S-a abătut deci din drum și a luat-o prin pădure, ca să culeagă flori. Rupea de ici una, de dincolo alta, dar îndată i se părea că puțin mai încolo îi zâmbește o floare și mai ochioasă; alerga într-acolo și, tot culegând margarete și clopoței, se adâncea pe nesimțite în inima pădurii. În acest timp însă, lupul a pornit de-a dreptul spre casa bunicii și a bătut la ușă.

— Cine-i acolo? a întrebat bătrâna.

— Eu sunt, Scufița Roșie, și-ți aduc cozonac și-o sticlă cu vin. Dar deschide ușa, bunicuțo! a răspuns cu glas prefăcut lupul.

— Intră! a răspuns bunica. Eu mă simt slăbită și nu mă pot da jos din

pat.

La școală

de Marcela Peneș

Sună clopoței toamnei,
Școala-i un buchet de flori,
Cerul scrie cu cerneală
Șiruri duse de cocori.

Dumitrel duce ghiozdanul
Plin de sfaturi și sfială.
Cât îl sâcăie-ntrebarea:
— Oare cum o fi la școală?

Nu te teme, parc-ar spune
Vrăbiuța de pe ram;
Am să-ți ciripesc la geam,
Ca să iei doar note bune.

Zile de toamnă

de George Coșbuc

Ieri vedeam pe luncă flori,
Mândri fluturi zburători,
Și vedeam zburând albine,
Ieri era și cald, și bine.

Azi e frig, și nori, și vânt,
Frunzele cad la pământ,
Florile stau supărate,
Veștejesc de brumă toate.

Ieri era frumos pe-afară,
Ca-ntr-o caldă zi de vară;
Azi e toamnă pe pământ,
Vreme rea și bate vânt.

